

عنوان مقاله:

آموزش ۵.۰: پاسخی به نیازهای لمس انسانی ماشین های خودمختار

محل انتشار:

دومین همایش ملی یادگیری سیار در عصر کرونا و پسا کرونا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ابراهیم آذرشب برندق - دانشجوی دکتری، مدیریت آموزشی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمد قهرمانی - دانشیار، علوم تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمود ابوالقاسمی - دانشیار، علوم تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

اسماعیل عظیمی - استادیار، تکنولوژی آموزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دنیای فیزیکی و مجازی به طور فزاینده‌ای در حال همگرایی هستند و اشیاء فیزیکی بیشتری می‌توانند از حسگرهای هوشمند و فناوری های کنشگر استفاده کنند. صنعت ۴.۰، با کمک فناوری هایی مانند اینترنت اشیا، خودکارسازی، رباتیک، تحلیل پیشرفته و هوش مصنوعی، باهوش تر و پیچیده تر شده است. صنعت ۵.۰، با یک تغییر پارادایم از دیجیتالی شدن به شخصی سازی، مفهوم "لمس انسانی" را معرفی کرده است که در آن، ماشین ها مشابه راه حل های مبتنی بر هوش مصنوعی مانند چت بات ها، با انسان در تعامل خودکار خواهند بود. هدف صنعت ۵.۰، ترکیب توانایی های محاسباتی شناختی ماشین ها با زیرکی و نبوغ انسان در فرآیندهای همیارانه است. این صنعت؛ نیازها و علایق اصلی انسان را در قلب فرآیند تولید قرار می دهد. در این زمینه؛ مقاله مروری حاضر به شناسایی ویژگی های اصلی آموزش ۵.۰، به عنوان پاسخی به نیازها و خواسته های آموزشی خودکارسازی صنعت ۴.۰ و همچنین لمس انسانی ماشین های خودمختار در صنعت ۵.۰ می پردازد. یافته ها نشان داد که آموزش ۵.۰ بایست با یادگیری شخصی سازی شده، همیاری انسان و ماشین (کوبات)، کارآفرینی، پداگوژی فناورانه، اهداف پایدار جهانی و شبکه یادگیری همیارانه جهانی متمرکز شود.

کلمات کلیدی:

آموزش ۵.۰، ماشین های خودمختار، اتوماسیون، لمس انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601183>

